

[Dohrmann]

Jeg kan også allerede nu meddele, at vi agter til dette lovforslag at stille et ændringsforslag gående ud på, at samtidig med, at vælgerne siger ja eller nej til EF-pakken, får de mulighed for at sige ja eller nej til reklamer i TV og radio. Jeg ved udmærket godt, at der er nogle, der mener, at man blander to vidt forskellige ting sammen, men vi har så stor tillid til vælgerne dømmekraft, at vi mener, at de sagtens kan finde ud af at holde de to ting adskilt. Også på det område må vi konstatere, at folketinget sjosker rundt uden at kunne træffe nogen beslutninger. Reklamerne kommer under alle omstændigheder via satellitter. Derfor agter vi som sagt at stille det ændringsforslag.

Jeg vil godt gøre den bemærkning vedrørende stemmesedlen og om, hvorledes den skal formuleres, at vi føler os helt trygge ved, at fremskridtspartiets vælgere, næsten uanset hvad man skriver, nok skal finde frem til den rubrik, hvor der står »ja«.

Jeg kan slet ikke forstå, at det skal være det store diskussionsemne, det er blevet til. Man kan kort og godt udforme stemmesedlen således, at der i den ene side står ja til EF-pakken og i den anden side nej til EF-pakken – uden hverken reformer eller akter eller noget som helst andet. Man skal heller ikke undervurdere vælgerne, og derfor kan jeg helt tilslutte mig det, hr. Niels Helveg Petersen har gjort sig til talsmand for, nemlig at stemmesedlen bliver formuleret så enkelt som overhovedet muligt.

Maisted (FD):

Hr. Ivar Nørgaard forsøger selvfølgelig lige til det sidste at skabe forvirring i befolkningen om teksten til det, vi nu skal stemme om. Nu skal det hedde europæisk Fællesakt. Så bør der vel også stå i parentes »dog ikke fælles kønsakt«.

Det er fuldstændig ved siden af at angribe ordet reform. Hvor mange gange har socialdemokratiet ikke misbrugt ordet reform? Selvfølgelig ville det være dejligt, hvis vi med denne aktion fra hr. Ivar Nørgaards side kunne slippe for nogen sinde at høre socialdemokratiet bruge ordet reform. Lad mig blot nævne én ting: skattereformen. Vil det sige, at man bevidst bruger ordet skattereform for at bilde befolkningen ind, at det er særlig positivt, hvad man kommer med?

Næh, sandheden er, at man har lavet en fælles aftale om at lave noget møg på det område. Der er masser af andre tilfælde, hvor man har forsøgt at indpakke sin vare i betegnelsen reform.

Det vil sige, at hr. Ivar Nørgaard heroppefra siger, at socialdemokratiet i årevis bevidst har manipuleret med befolkningen ved at kalde sine tiltag for reformer. Det skulle være noget godt, men det har hver gang vist sig at være noget skidt. Den side af sagen er et spil for galleriet.

Man kan sagtens finde en fornuftig tekst til folkeafstemningen, som kan tilfredsstille selv hr. Ivar Nørgaard. Samtidig får vi det løfte, at socialdemokratiet ikke vil drømme om at bruge ordet reform i fremtiden.

Vi har i denne forbindelse hørt, at markedsudvalget skulle have en særlig status. Det er også en vildledning af befolkningen. Markedsudvalget er rådgivende for regeringen, og regeringen kan selvfølgelig i markedsudvalget finde ud af, om det har et parlamentarisk flertal bag sig.

Sandheden og det, hr. Ivar Nørgaard heller ikke fortæller i den sammenhæng, er, at et hvilket som helst folketingsmedlem kan bringe en hvilken som helst EF-sag ned i folketinget, og her kan man så åbent debattere spørgsmålene, markedsudvalg eller ikke markedsudvalg. Det er præcis den samme funktion, finansudvalget har, hverken mere eller mindre.

Der er altså ikke noget nyt under solen, og det er i hvert fald ikke sådan, at man generer markedsudvalget på nogen måde ved at tilslutte sig EF-pakken. Jeg er glad for, at vi skal stryge ordet reform fremover.

Socialdemokratiet misbruger denne sag ved at prøve på at bilde befolkningen ind, at det ikke vil få konsekvenser, hvis man siger nej. Jeg vil gerne gentage det, jeg sagde før, nemlig at den samme ret, som hr. Ivar Nørgaard siger at Danmark har, har de øvrige EF-lande. De har selvfølgelig ret til at lave deres nationale ordninger og samtidig være så kløgtige, at de samordner dem imellem de 11 lande uden om Danmark. Man skulle tro, at hr. Ivar Nørgaard selv troede på, at de 11 lande blev styret af en flok idioter. Det gør de altså ikke og slet ikke i denne sammenhæng. De skal nok finde ud af, hvordan de skal mønstre de 2 millioner danskere, som eventuelt er modstandere af EF-pakken.